

ΓΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΓΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ (ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ)

1) Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ ΥΙΟΥ

π. Αλεξάνδρου Σμέμαν

2) Ψαλμός 136^{ος} (στίχοι 1-6)
Μετάφραση 'Αγία Ζώνη'

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 8 Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Υ 2015

✿ Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (319), Ζαχαρίου
Τοῦ ὠροφῆτου.

✿ Μνήμη τῶν ἁγίων μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἐμμελείας,
Νόννας καὶ Ἀνθούσης.

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ ΥΙΟΥ

π. Αλεξάνδρου Σμέμαν

Θῶ ἐχομε μια ἄλλη παραβολή του Χριστοῦ ἀπὸ το ευαγγέλιο του απ. Λουκά. Η παραβολή αὐτή διαβάζεται στις εκκλησίες καθὼς οι πιστοὶ ἀρχίζουν να προετοιμάζονται για τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, τον καιρὸ της μετανοίας. Ἴσως δε πουθενά αλλοῦ στα ευαγγέλια να μην ἀποκαλύπτεται καλύτερα ἡ οὐσία τῆς μετάνοίας. Ο ἄσωτος υἱὸς ἀφησε το σπίτι του και πήγε “εἰς χώραν μακρὰν”. αὐτή δε ἡ “μακρὰ χώρα”, αὐτή ἡ ξένη χώρα μάς δείχνει ἐπίσης τη βαθύτερη οὐσία της δικῆς μας ζωῆς, της δικῆς μας κατάστασης. Μόνον ὅταν το καταλάβουμε, θα μπορέσουμε να ἀρχίσουμε την ἐπιστροφή στην αὐθεντική ζωή. Ο ἄνθρωπος που ποτέ δεν αἰσθάνθηκε αὐτή την ἀπόσταση, ἀκόμη και για μια φορά στη ζωή του, που ποτέ δεν ἔχει νιώσει πως βρίσκεται σε μια πνευματική ἐρημο, ἀπομονωμένος, ἐξόριστος, δεν μπορεῖ ποτέ να καταλάβει το νόημα του Χριστιανισμοῦ.

Θ ἄνθρωπος που αἰσθάνεται ἐντελῶς “σαν στο σπίτι του” σ’ αὐτόν τον κόσμο, που ποτέ δε δοκίμασε νοσταλγία για μια διαφορετική πραγματικότητα, δεν μπορεῖ να κατανοήσει τις τύψεις, οὔτε τη μετάνοια. Και αὐτή δεν εἶναι ἀπλῶς μια τυπική ἀπαρίθμηση των ἐλαττωμάτων, των λαθῶν, ἀκόμη και των ἐγκλημάτων κάποιου. Οι τύψεις και ἡ μετάνοια γεννιούνται ἀπὸ το αἶσθημα της ἀποξένωσης ἀπὸ το Θεὸ και ἀπὸ τη χαρά που δίνει ἡ κοινωνία μαζί Του. Εἶναι σχετικά εὐκόλο να παραδεχθῶ τα λάθη και τα ἐλαττώματά μου, ἀλλὰ πόσο δυσκολότερο εἶναι να ἀναίτωνίσω ξαφνικά πως ἔχω συντρίψει, προδώσει, και χάσει την πνευματική μου

Κυριακὴ ΙΖ' του Λουκά (του Ἀσώτου)

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιε' 11 - 32)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτόν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· Ἴδου τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

ομορφιά, πὼς βρίσκομαι ἴσο μακριὰ ἀπὸ το ἀληθινὸ μου σπίτι, ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ μου ζωὴ· πὼς κάτι στο ἴδιο το υλικὸ τῆς ζωῆς μου,
Κυριακὴ ΙΖ' τοῦ Λουκά (τοῦ Ἀσώτου)

κάτι πολύτιμο, καθαρό και όμορφο έχει καταστραφεί και διαλυθεί. Μετάνοια είναι ακριβώς αυτή η αναίτιση, και γι' αυτό περιλαμβάνει κατ' ανάγκην τη βαθιά επιθυμία επιστροφής, την επανεύρεση του χαμένου σπιτιού.

Ξαφνικά αρχίζω να αντιλαμβάνομαι πως ο ουράνιος Πατέρας μου έχει δώσει ένα θησαυροφυλάκιο με ανεκτίμητα δώρα: πρώτον, την ίδια τη ζωή και τη δυνατότητα να τη χαίρομαι γνήσια, που σημαίνει πως μπορώ να τη μεταμορφώσω σε νόημα, αγάπη, γνώση. Και δεύτερον μου έδωσε μια νέα ζωή μέσω του Υιού Του Ιησού Χριστού· μου έδειξε την αιώνια Βασιλεία Του, τη χαρά και την ειρήνη του αγίου Πνεύματος. Μου δόθηκε η γνώση του Θεού και μ' αυτή τη γνώση μου δόθηκε η δύναμη να γίνω ένα ελεύθερο και αγαπητό παιδί του Θεού. Τα έχασα όλα αυτά, τα απέρριψα, όχι μόνο με συγκεκριμένες “αμαρτίες” και “παραβάσεις”, αλλά με τη μεγαλύτερη αμαρτία: με την αναχώρησή μου “εις χώραν μακράν”, με την επιλογή μιας ξένης χώρας, με το χωρισμό, με την απόσυρση...

Ο άσωτος υιός όμως θυμήθηκε. Θυμήθηκε τον Πατέρα, το σπίτι του Πατέρα, και τη χαμένη χαρά της ζωής. Σηκώθηκε και επέστρεψε, και ο Πατέρας τον δέχθηκε και τον συγχώρησε. Κατά τη διάρκεια αυτών των Κυριακών της προετοιμασίας πριν από τη Σαρακοστή στην εκκλησία ψάλλουμε τους στίχους του 136ου Ψαλμού: “Επί τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καί ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών...”. Ψάλλουμε αυτόν τον ύμνο της εξορίας και της αποξένωσης, αλλά και της μετάνοιας, της αλλαγής και της επιστροφής. Να μπορούσαμε μόνο να ξεφύγουμε από τη μικρότητα της ζωής και να καταφεύγαμε στη μνήμη της καρδιάς και της ψυχής που αναγνωρίζει πως αυτή δεν μπορεί να είναι η πραγματική ζωή, δεν είναι η ζωή που θα έπρεπε πραγματικά να ζούμε. Μέσα από μια μυστηριώδη και μυστική μνήμη, η καρδιά και η ψυχή γνωρίζουν και θυμούνται τον “ἀπολεσθέντα οἶκο τοῦ Πατρὸς” και τη χαμένη χαρά της ζωής.

“*Ἰνασῖας πορεύσομαι...*”. Πόσο απλό αλλά και πόσο δύσκολο.

Κυριακή ΙΖ' του Λουκά (του Ασώτου)

Από αυτά όμως τα λόγια εξαρτώνται όλα τα άλλα, στη ζωή μου αλλά και στη ζωή του κόσμου που με περιβάλλει. Όλα εξαρτώνται από την αυθεντική μέγανοια, από αυτόν το φωτισμό του νου, της καρδιάς και της ψυχής που αναγνωρίζει ταυτόχρονα το σκοτάδι, την πίκρα και τη θλίψη της πεσμένης μας ζωής, και το φως της θείας αγάπης, που προσδοκά ανά πάσα στιγμή να πληρώσει αυτή τη ζωή.

π. Αλεξάνδρου Σμέμαν, από το βιβλίο «ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ», εκδόσεις Ακρίτας

Φαλμός 136^{ος} (στίχοι 1-6): Εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν τῆς Βαβυλώνης ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν δούλοι καὶ ἐξορίσθαι καὶ ἐκλαύσαμεν ἐνθυμούμενοι τὴν Ἱερουσαλήμ. Εἰς τὰς ἰτέας, πονηρῶν ἡμεῶν, εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν, οἱ ὁποῖοι διαρρέουν τὴν χώραν, ἐκρεμάσαμεν θλιμμένοι τὰ μουσικά μας ὄργανα. Καὶ τοῦτο, διότι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι μας εἶχαν αἰχμαλωτίσει καὶ μετέφερεῖ εἰς τὴν Βαβυλώνα, μας ἐζήτησαν ἐκεῖ νὰ φάλωμεν τὰ ἱερά ἄσματά. Αὐτοὶ πονηρῶν ἡμεῶν εἶχαν ἀπαλάττει αἰχμαλώτους ἀπὸ τῆν πατρίδα μας, ἐζήτησαν νὰ τοὺς φάλωμεν τοὺς ἱερούς ὕμνους καὶ μας ἐλείαν. Φάλατε εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὰ ἄσματά τῆς πατρίδος σας, τῆς Σιών! Καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν. Πῶς θὰ φάλωμεν τὴν ἱερὰν ὠδὴν τοῦ Κυρίου εἰς ξένην εἰδωλοτρικὴν χώραν καὶ θὰ λησμονήσωμεν τὴν πατρίδα μας; Ἐάν σε λησμονήσω, ὦ Ἱερουσαλήμ, καὶ θελήσω νὰ φάλλω με τὴν συνοδείαν μουσικῶν ὀργάνων, ἐδῶ εἰς τὴν ξένην χώραν, ἂν ἴναι ἀναίσθητος καὶ παράλυτος ἢ δεξιὰ μου χεῖρ. Ἡ γλῶσσα μου, πονηρῶν ἡμεῶν θὰ τολμήσῃ νὰ φάλλῃ τὰς ἱεράς ὠδᾶς, ἂν κολλήσῃ σὺν λάρυγγά μου, ἐάν δὲν σε ἐνθυμηθῶ, ἐάν δὲν προτάξω σε τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς τὴν ὑψίστην χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν τῆς καρδιάς μου. (Μετὰφρ. Ἄγια Ζώνη)

82 82

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ☩ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε. Φ. Α. ☩

Η Ενοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα του Ιερού Ναού μας διοργανώνει Απογευματινή Προσκυνηματική Εκδρομή στο Ιερό Γυναικείο Πουχαδτήριο Η Μεταμόρφωσης Του Σωτήρος' Του Αἵου Πορφυρίου στο Μάλεσι Αἰθίας, τη Δευτέρα 9 Φεβρουαρίου 2015. Ώρα αναχώρησης 3:30 μ.μ. από τον Άγιο Νικόλαο. Τιμή εισιτηρίου 15 €. 🏠

2) 🔔 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ 🔔

Τρίτη 10 Φεβρουαρίου 2015, Άγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.
Πέμπτη 12 Φεβρουαρίου 2015, Άγιος Θωμάς Μαρκοπούλου 7:00π.μ.
Σάββατο 14 Φεβρουαρίου 2015 (Ψυχοςάββατο), Άγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου & Άγιος Ελευθέριος Κοιμητηρίου 7:00π.μ.

3) 🔔 ΕΣΠΕΡΙΝΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ 🔔

Κάθε Τετάρτη απόγευμα στις 5:30 μ.μ. θα γίνεται στο Ναό μας **ΕΣΠΕΡΙΝΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΧΙΜ. Π. ΝΙΚΟΔΗΜΟ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟ** με επίκαιρο θέμα.

4) ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΠΑΝΝΥΧΙΔΑ ΚΟΛΛΥΒΩΝ

Παρασκευή 13 Φεβρουαρίου 2015, 5:00μ.μ. *Εσπερινός & Παννυχίδα Κολλύβων.*

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΡΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. & ΑΙ FAX: 22990 40040, e-mail: aa.nikolaosmar@otenet.gr, ΙΕΤΟΣΕΒΑΣΙΑ ΝΑΟΥ: www.agnimark.gr

Κυριακή ΙΖ' του Λουκά (του Ασώτου)